

мережах, позитивно впливає на впізнаваність бренду. А регулярна робота з мережевим спільнотою, наприклад, ведення блогу, сприяє підвищенню лояльності покупців.

Список використаних джерел

1. Бородин А. Поведенческий таргетинг: изображая жертву. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://telnews.ru/theme/13053/>
2. Market targeting options [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.learnmarketing.net/targeting>
3. Поведінковий таргетинг змушує купувати [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.iliadabeachhotel-corfu.com/index.php/marketingovainformatsiya/ogljadi/2803-povedinkovij-targeting-zmushue-kupuvati> .

УДК 338.43:332.33

ПРОГНОЗУВАННЯ ШЛЯХІВ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ ЄВРОПЕСЬКИХ КРАЇН

*Рибіна О.І., к.е.н., доцент кафедри геодезії та землеустрій,
Сербін О.О., студентка 4 курсу ЮФ спеціальності «Геодезія та
землеустрій», Сумський національний аграрний університет*

Земельні ресурси – стратегічна складова природокористування. Інтенсивність їх використання пов'язана з одночасним виконанням декількох функцій, серед яких слід виділити функцію територіальної основи розміщення різних напрямків народного господарства, функцію природного ресурсу і основних засобів виробництва. Земельні ресурси надзвичайно важливі як основний засіб і предмет праці в сільському господарстві. З огляду на вищесказане, за останні десятиліття намітилася тенденція до погіршення стану земельних ресурсів, особливо використання земель сільськогосподарського призначення. У деяких регіонах України цей процес стає загрозливим. Тому

сьогодні пріоритетними завданнями у використанні особливо цінних земельних ресурсів є їх збереження, раціональне використання і відтворення.

Всього в нашій країні близько 800 типів ґрунтів, більшість з яких – чорноземи, що займають більше 60% земельного фонду. В Україні розораність території становить близько 57%, землі сільськогосподарського призначення – 78,8%, і цей показник є одним з найвищих в світі. Процеси деградації земель, щорічно мають тенденцію до поширення, проявляються у вигляді переущільнення, руйнування структури ґрунту, водної та вітрової ерозії, заболочування, забруднення і т. д.

Досвід використання земель іноземними державами характеризується різними підходами до вирішення питання забезпечення ефективного і раціонального використання земель, в тому числі земель сільськогосподарського призначення, маючи на увазі історичний досвід конкретної країни і її національні особливості. Однак політика всіх розвинених держав, орієнтована на досягнення раціонального землекористування та забезпечення гармонійних земельних відносин, характеризується досить сильним регулюючим впливом держави і дотриманням принципів земельного законодавства.

Німеччина. В країні сільськогосподарські угіддя займають площу понад 54% від загальної території. По праву власності на землю майже всі сільськогосподарські землі знаходяться в приватній власності. Обмеження на володіння землею для фізичних осіб в цій країні до 20 га. Реалізація державного регулювання в галузі збереження і захисту ґрунтів здійснюється шляхом надання консультацій та субсидій. Консультації щодо ефективного господарювання, раціонального землекористування та охорони ґрунтів серед фермерів проводяться так званими аграрними палатами безкоштовно. Для збереження ґрунту дотримується система сівозмін, а на зиму висівають покривні і підсівне культури. Слід зазначити що контроль за дотриманням системи сівозміни здійснюється досить ретельно. Таким чином, фермер зобов'язаний перед посівом сільськогосподарських культур, які він має намір вирощувати в цьому році, надати аграрній палаті інформацію про їхнє

розміщення на полях. Що стосується ринку землі, то Німеччина – країна з розвиненим вільним ринком земельного обороту. Всі договори купівлі-продажу земельних ділянок розміром більше 1 га ретельно контролюються спеціально уповноваженими організаціями. Ще одна особливість ринкового обороту німецьких земель полягає в тому, що майбутній землевласник повинен надати план розвитку економіки.

Польща. Розмір придбаного земельної ділянки не може перевищувати 300 га, а купувати землю може тільки фізична особа – фермер, який має досвід ведення сільськогосподарської діяльності, володіє земельними ділянками площею не менше 1 га, але не більше 300 га.. Проживає не менше 5 років поруч із земельною ділянкою і вже володіє і управляє фермою. Також фізичні особи, які є родичами продавця, можуть набувати земельні ділянки, якщо земельна ділянка набувається з метою його збереження, тощо. Крім того, в Польщі існує переважне право купівлі земельних ділянок, і воно надається в першу чергу фермеру, у якого є земельна ділянка, зданий в оренду на строк не менше трьох років, а також Національному центру підтримки сільського господарства.

Латвія. Згідно з прийнятими поправками до Закону «Про приватизацію землі в сільській місцевості» іноземцям заборонено купувати земельні ділянки, якщо вони не проживають в Латвії. Якщо людина має намір придбати землю, він повинен вільно володіти латиною. Крім того, покупець має надати план землекористування на латиниці і відповідь на всі питання комісії спеціального органу самоврядування. Переважне право покупки земельної ділянки в Латвії належить орендарю землі. Концентрація земель у власності однієї людини контролюється Латвійським земельним фондом та становить 2000 га.

Франція. Модель ринкового обороту земель сільськогосподарського призначення у Франції побудована з метою збереження земельних ресурсів, навколишнього середовища, захисту земель і реалізується за участю приватної некомерційної організації SAFER. Найважливіша функція цієї організації – стимулювання розвитку фермерського господарства, що досягається за рахунок обмеження площі земельних ділянок, що перебувають у власності одного користувача. Пріоритет при придбанні землі буде віддано фермеру, у якого

менша площа земельних володінь, або фермеру, який прагне створити свій власний бізнес. Новий землевласник обов'язково повинен мати відповідну освіту або досвід сільськогосподарської діяльності.

Естонія. Для купівлі-продажу земельних ділянок громадяни країн Євросоюзу мають право набувати землю за умови ведення на ній сільськогосподарської діяльності. Громадяни держав, що не входять в Європейський Союз, мають право користуватися земельними ділянками до 10 гектарів. Що стосується невеликих ділянок, то їх може вільно придбати громадянин будь-якої країни. В Естонії переважають орендні відносини, близько 60% сільськогосподарських земель орендуються сільгоспвиробниками.

Угорщина. Для того, щоб процес купівлі-продажу відбувся, покупець повинен мати досвід або займатися сільськогосподарським виробництвом протягом трьох років. Також він зобов'язаний не змінювати цільове призначення земельної ділянки та не передавати його в користування. Якщо немає досвіду в цій сфері, особам буде дозволено придбати землю, але її площа не повинна перевищувати 1 га. Також в Угорщині діють обмеження на володіння земельними ділянками для фізичних осіб – до 300 га. Юридичні особи мають право використовувати земельну ділянку лише на праві оренди і не більше 486 га.

Слід зазначити, що позитивні результати землекористування в державах Європейського Союзу досягаються за рахунок обліку економічних, екологічних та соціальних аспектів, а саме: наявність і дотримання плану розвитку сільського господарства; ефективна нормативно-правова база вирішення земельних питань, які є основою раціонального використання земельних ресурсів; ретельний контроль за дотриманням законодавства, норм і вимог в галузі землекористування, що позитивно позначається на екологічній складовій землекористування; виділення державою коштів на вжиття заходів з охорони земель і поліпшення якості ґрунту, здійснення своєчасної оцінки земельних ділянок. Для цих країн характерна відсутність мораторію на купівлю-продаж земель сільськогосподарського призначення, а в основному спрощене формування вартості і площі земельних ділянок.

При побудові моделі ринку земель сільськогосподарського призначення доцільно враховувати досвід тих країн, де ринок землі краще розвинений і функціонує, головним завданням якого має стати збереження земельних ресурсів як основного ресурсу країни. Відзначимо, що для досягнення розвинутого ринкового обороту землі необхідно використовувати економічні інструменти і важелі в галузі землекористування, вони використовуються різними країнами світу і досягають досить хороших результатів в аграрній сфері, зокрема, здійснюючи контроль за землекористуванням і встановлюючи певні обмеження на покупку земель сільськогосподарського призначення та їх оренду. Вважаємо, що впровадження таких інструментів при формуванні ринку земель сільськогосподарського призначення в Україні буде сприяти збереженню і відновленню земельних ресурсів, розвитку сільського господарства, формуванню сімейних фермерських господарств в сільській місцевості та підвищенню рівня проживання сільських жителів, забезпечення продовольчої безпеки і розвиток країни як конкурентоспроможної держави.

УДК 330.332

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

*Скрипник Г.О., кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, Національний університет біоресурсів та
природокористування України*

Сучасний період розвитку вітчизняної економіки характеризується збільшенням кількості факторів невизначеності, при яких здійснюється інвестиційна діяльність вітчизняних підприємств [1, 2]. Тим часом, нездатність, а в ряді випадків і небажання топ-менеджменту підприємств приймати обґрунтовані рішення в умовах невизначеності і, як наслідок, втрата керованості в них, в значній мірі вплинули на зниження ефективності інвестиційної діяльності підприємств, що особливо проявилось в умовах кризи